

det radikale Parti til sidst nedstemte sine Fordringer til.

Det samme ærede Medlem sagde, at man kunde ikke vente, at det skulde blive følt som en Højtidsstund, naar man ved sit Ja lagde Slutstenen til Genforeningen. Det kunde man ikke, fordi man havde hindret de to sønderjydske Bannerførere i at søge Valg til Rigsdagen. Jeg skal ikke ved denne Lejlighed komme ind paa en nærmere Drøftelse af dette Forhold. Jeg skal kun tilbagevise denne Udtalelse. Man har ikke paa nogen Maade søgt at hindre de to Mænds Indtræden i den danske Rigsdag. Fra mit Partis Side har vi erklæret, at vi vilde støtte alle de Kandidater, der opstilledes nede i Sønderjylland i Tilslutning til Venstre, og hvis disse to Mænd, som har erklæret, at der ikke var noget i Venstres Program, de ikke kunde billige, var blevet stillet op af Venstreorganisationerne dernede, vilde de have faaet Støtte ogsaa fra Venstre her i Kongeriget.

Jeg skal da endnu en Gang anbefale Lovforslaget til Vedtagelse og endnu en Gang lægge alle paa Sinde, hvor vigtigt det er, at vi ved Folkeafstemningen faar Grundlovsforslaget vedtaget med en Procent, som er betydeligt over de 45, som Grundloven kræver.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Opkrævning af Skatter til Kreds og Kommune i de sønderjydske Landsdele for Skatteaaret 1920—21.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 35).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Pinholt: Under den lange Adskillelse, der har været mellem de Danske paa begge Sider af Kongeaen, er de kommet under forskellig Administration, og nu, da Genforeningen er fuldbyrdet, gælder det om at faa den samme Administration paa begge Sider, saa at vi alle er de samme Kaar undergivne. Det foreliggende Lovforslag tilsigter at indføre en Overgangs-

bestemmelse, hvorefter man i Sønderjylland kan komme til at ligne de kommunale Skatter efter samme Regler som her i Landet. I Henhold til den internationale Kommissions Bestemmelser af Februar og Marts i Aar skal der lignede kommunale Skatter efter den tyske Lovgivning, men her bestemmes det, at Kommunerne kan faa Lejlighed til, hvis de ønsker det, at opkræve Skattebeløbet i dansk Mønt. Man gaar da ud fra, at Grund- og Bygnings-skatte skal opkræves saaledes, at en Mark er lig med en Krone, medens Indkomst- og Næringsskatte opkræves saaledes, at en Mark bliver lig 50 Øre. Naar man har valgt forskellige Værdier af Marken, skyldes det det Forhold, at Skatterne paa fast Ejendom i Virkeligheden har været nogenlunde konstante i Aarene fra 1914 til nu, hvorimod Indkomst- og Næringsskatte er steget til det ca. 6-dobbelte. Ogsaa Afgifter og Gebyrer kan opkræves i dansk Mønt, saaledes at en Mark for Gebyrer, der er bestemte før 1. April 1919, sættes lig en Krone og for senere fastsatte lig 50 Øre; det er, fordi disse sidste er forhøjede noget af Hensyn til Markens lave Kurs.

Der er ogsaa truffet Bestemmelser om, hvordan man skal forholde sig skattemæssigt overfor Personer, der flytter ned til disse Omraader, og der er truffet Bestemmelse om, at Kommunalbestyrelserne efter Andragende kan nedsætte den Skat, der skal betales, eller maaske helt slette den. Jeg kan for mit Vedkommende anbefale alle disse Bestemmelser, der kun tilsigter at skabe en Overgang til de Forhold, vi har heroppe.

Jeg skal da paa mit Partis Vegne anbefale dette lille Lovforslag til hurtig og velvillig Fremme.

Jacob Christensen: Ogsaa jeg kan paa mit Partis Vegne tiltræde, at det foreliggende Lovforslag vedtages, idet jo alle disse Beregninger af Forholdet mellem Mark og Krone har været overladte til et Udvalg til nærmere Behandling, og jeg maa gaa ud fra, at det Resultat, der foreligger, kan siges at være et Udtryk for, hvad der tjener saavel Interesserne i Sønderjylland som de hjemlige Interesser. Jeg tænker her paa Bestemmelserne i § 6, som omfatter Stats-skatte. Men i Anledning af, at der i Bemærkningerne til Lovforslaget udtales, at det er Hensigten at gøre den almindelige danske kommunale Skattelovgivning anvendelig i de sønderjydske Landsdele fra Udgangen af Aaret 1920—21, vil jeg spørge,